

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorvm Libri Tres

Liber Secvndvs, Siue Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorvm
Detestationem, Per Qvadragesimam, Anno M. DC. XLVI. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 7. Concionatorum non irascentium culpa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48186](#)

deteriores parricidis esse diximus. Hac de causa Sapiens ait: *Tu virga Pro. 23. 14.*
percutes eum, & animam eius de inferno liberabis.

Quod de Concionatoribus ipsis occini potest. Nam si Cyni-
corum vertex Diogenes sapienter putatur locutus, quando, auditis
Platonis laudibus, dixit: *Quid verò habet ille præclari, qui tam diu*
Philosophiam professus, nemini acerbis fuit? quid ad Concionatores
dicer judex Deus, qui floribus tantum verborum student? qui mul-
cere aures, non corrigere mores populi volunt? qui iucunda, non
utilia proferunt? qui semper auditores laudant, nunquam emen-
dant; Encomiastæ, non Ecclesiastæ? qui, ut ipsi nunquam sunt in
dicendo vehementes, ita neque alios vñquam commouent vehe-
menter? vitijs placati, non irati: Mitiones, non Cicerones: deni-
que *cane muti non valentes latrare, videntes vana, dormientes, & aman-*
tes somnia. Ad hos vtique etiam Deus de cœlo clamat: *Irascamini,*
& nolite peccare; peccabitis, si non irascamini; ira iusta est, contra
injustos detonare; exagitare impuros; superbos debellare; lurco-
nibus non parcere; inuidiam stilo confodere; proscribere iracun-
diām; & in vitiis non esse clementem. Esto, clament, qui, tanquam
podagrici, se tangi non sinunt: esto, nimium dici videatur illis,
quibus nullum scelus est nimium. Dixit & Christus vehementer,
sed dixit vtiliter; dixit ita, ut non possent panem manducare. Et, cùm Marc. 3. 22
audissent sui, exierunt tenere eum: dicebant enim: Quoniam infurem
versus est. Sinite hoc & de vobis dici, concionatores, vos, cum
Christo, irascimini, & nolite peccare parcendo. Vnusquisque sibi di-
ci putet: *Clama, ne cesses, quas tuba exalta vocem tuam;* & annuncia
populo me scelera eorum, & domui Iacob peccata eorum. Sic irasci, est
fanare, non vulnerare; punire, non insanire: judicare, non præ-
cipitare.

VII.
CONCIONA-
TORVM NOM
IRASCENTIVM
CVLPA.
Plutarch. de
virt. morali.

Isa. 36. 10
Ira iusta

Isa. 18. 1

PARS SECUNDA.

Huc usque de iravtili & moderata libuit procemiari, qua
irasci quis potest, vt non peccet; nunc, quò tendimus,
pergemos, ad iram malam perniciosa[m]q[ue] ante oculos
ponendam. Quæ homini semper in promptu, & ferè quotidiana,
magnum negotium facessit; immo, ni dometur, ex homine tetur
ac rabidum canem, enimuerò saeuam belluam facit, eumq[ue] ad
omne

VIII.
IRAE MALAB
COMPARATIO